

door een gestrengen vader van de deur gewezen". Een historisch onderzoek zou moeten uitwijzen door wie die ongelukkigen dan wèl geholpen werden, als de familie het niet deed en de liefdadigheid al evenmin.

Doch het is stellig niet om kritiek te oefenen, dat deze enkele bladzijden aan het 150-jarig bestaan van „Voor Vrouwen door Vrouwen” worden gewijd.

Bij het doornemen van vier foliodelen notulen, drie omslagen met herdenkingsbescheiden en reglementen, en tenslotte vier delen jaarverslagen in met gouden letter bedrukte banden, bewondert men de toewijding en trouw aan de goede zaak van een rij Rotterdamse vrouwen, die 150 jaar elkaar de fakkel doorgaven.

Van 1809 tot 1959 kwamen zij 22 maal per jaar bij elkaar; volgens goed oud gebruik is augustus de vakantiemaand. Is een der leden afwezig dan is het wegens ziekte of huiselijke omstandigheden, voor geen andere reden wordt verzuimd. De dames dronken tesamen een kopje thee met een beschuitje, bespraken met de zaakgelastigde de voorkomende gevallen en hielden een napraatje tot de koets hen weer huiswaarts reed.

Het eerste jaar werden 47 behoeftige kraamvrouwen geholpen met f 3,— voor de hulp van de vroedvrouw en voor vier weken kraamgoed, terwijl ook doopgoed werd geleend. Het bruikleen hield in: twee dag-bovenmutsjes, twee nacht-bovenmutsjes, twee hemdjes, één wit wollen dekentje, twee borstrokjes, twee gestreepte dito, twee halsdoekjes, vier bandjes en zes „luren”; voor de moeder: twee hemden, twee mutsen; gelukkig volgt hierna, dat 46 vrouwen het dekentje met zes stuks kindergoed mochten behouden.

Het is verstandig ineens de sprong naar 1958 te maken.

Er is in die 150 jaren wel veel veranderd.

Aan verzoeken om een laken, sloop en nachthemden voor de kraamvrouw wordt voldaan, matrasjes voor kinderledikanten kunnen niet altijd worden verschaft. Aan zwakke kraamvrouwen wordt enkele maanden melk, eieren en vlees gegeven. Er zijn 38 wiegen voor uitlening beschikbaar.

De sociale werkster, die de gezinnen ook door gesprekken met de oudere kinderen moreel steunt, is wel een andere figuur dan de weduwe van 1848 die van de vroedvrouw bij de betaling van f 3,— een kwartje fooi kreeg, welk gebruik de directrices spoedig stopzetten. Het aantal vrouwen waaraan hulp wordt verleend, is